

[Rager.]

fabrikere disse Lygter, Udtalelser, som er af saa beroligende Art i denne Henseende, at der ikke kan være Tvivl om, at disse Lygter frembyder absolut ingen Vanskeligheder ved Fremstillingen. Derfor har jeg sluttet mig til dette Ændringsforslag, fordi der trods den udmærket lange Tid, der har været givet Udvalget til Arbejdet, dog paa dette Punkt foreligger nogle dunkle Spørgsmaal.

Jeg kommer derefter til det tredje Ændringsforslag, som interesserer mig; det er Forslaget om Køre-hastigheden. Der er her af mig stillet til Ændringsforslag. Det ene angaar Spørgsmaalet om Kørsel med Motorcykler. Jeg har stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at der i Almindelighed ikke skal være nogen Maksimalhastighed, men at Hastigheden skal gives fri. Men med Hensyn til Motorcykler, der i Henhold til Statistikkens over Færdselsuheld i 1930 viser sig i mange Tilfælde at blive kørt af forholdsvis unge Mennesker og af disse at blive behandlet paa ikke helt fuldt forsvarlig Maade, har jeg stillet det Ændringsforslag, der gaar ud paa, at

„Motorcykler, der er konstruerede saaledes, at de kan køre mere end 50 km i Timen, kan ikke indregistreres her i Landet“.

Jeg mener, at det vil fremgaa af de Udtalelser, jeg senere kan komme til, at et hvilket som helst Forsøg paa alene ved Bogstaver paa Papiret at begrænse Køre-hastigheden er nogenlunde umuligt; man kan kun begrænse den ad fabrikationsteknisk Vej. Nu foreligger der fra det ærede Medlem Hr. Knud Hansen et andet Ændringsforslag gaaende ud paa, at der skal finde en Hastighedsbegrænsning Sted ved Hjælp af en Regulator, som kan mindske Benzintilførselen, naar Køretøjet kommer over den tilladte Maksimumshastighed. Jeg kan ikke slutte mig til dette Ændringsforslag, heller ikke for Motorcyklers Vedkommende, idet Forholdet er dette, at denne Metode er upraktikabel.

Derfor har jeg ladet Spørgsmaalet om, hvorledes Begrænsningen skulde foretages, staa aabent; men der er ikke Tvivl om, at Spørgsmaalet kan løses paa den Maade, at der paasættes Motorcyklerne en Mekanisme, der angiver Omdrejningstallet af f. Eks. Baghjulet paa en Motorcykle, og som er saaledes indrettet, at den, naar den angiver et Tal, der svarer til en Hastighed af ca. 50 km i Timen, udløser ganske automatisk en Bremseanordning paa Motorcyklen. Dette er selvfølgelig muligt at udføre.

Jeg kan anbefale ærede Medlemmer at stemme for det af mig stillede Ændringsforslag. Teknikken skal nok vide omgaaende at løse det Problem, som der synes stillet.

Jeg vil med Hensyn til Spørgsmaalet om Køre-hastigheden pointere — det fremgaar vel i øvrigt allerede af de Udtalelser, jeg kom med før —, at jeg staar ikke her som Fortaler for løssluppen Automobilisme. Jeg kan maaske sige, at jeg staar som vel meget af en Lægmand, idet jeg personlig aldrig har haft et Rat mellem mine Fingre. Jeg staar og betragter mig som Fortaler hovedsagelig for Fodgængerne og andre vejfarende, men som samtidig værende ganske klar over, at hvis man giver Papirbestemmelser, der føles som generende for dem, for hvem de skal gælde, er disse tilbøjelige til ikke alene at negligere det, som de synes er generende, men ogsaa andre Hensyn, som de skylder den anden Færdsel.

Nu ved jeg vel, at Justitsministeren i Udvalget har lovet og sikkert ogsaa her i Dag vil love at paalægge Politimestrene at tage meget kraftigt fat paa dem, der overskrider de tilladte Maksimalhastigheder, de Maksimalhastigheder, som Udvalgets Fler-tal med en for mig ganske ubegribelig Letsindighed vil gaa med til at forøge; man vil altsaa paalægge Politimestrene at sørge for at faa Begrænsningen af disse Færdsels-hastigheder iagttaget. Jeg siger, at dette er ganske umuligt, og vi er her inde paa et Omraade, hvor vi lovgiver, vel vidende, at det, vi bestemmer, ikke bliver overholdt.

Dette mener jeg er skadeligt, og vi er her inde paa et Omraade, hvor det ikke er nødvendigt at lovgive paa denne Maade. Thi hvad er det, som Almenheden, der skal rette sig efter disse Bestemmelser, hænger sig i? Det er virkelig ikke, at Maksimalhastigheden er en virkelig Maksimalhastighed, og at de selv skal sætte Hastigheden ned, hvor Forholdene kræver det. Nej, vi ved i Forvejen, at det betragtes som tilladeligt at køre med den Hastighed, der angives af Maksimalhastighedstallene, og det er slaaet ind i de motorkørende Hjerter, saaledes at en motorkørende føler sig fuldstændig sagesløs, naar han en Gang paa fri Bane kommer noget til, uagtet han ikke har overtraadt Maksimalhastighedsbestemmelsen, hvad han gør i sin normale Kørsel.

Derfor mener jeg, at Maksimalhastighedsbestemmelsen moralsk set absolut er en uheldig Lovbestemmelse, og den fyldestgør heller ikke Formaalet med den. Nu er Bestemmelsen vel forbedret lidt, idet Fler-tallet anfører, at Køre-hastigheden skal afpasses efter Færdsel- og Vejforhold samt